Ara Pirineus, 15/03/21

Els verros senglars

Si no invertim i gestionem la natura correctament al seu moment, aquesta se'ns acabarà girant en contra

Coneguts com *sanglochons* o *cochongliers* a França —aquí també se'ls podria anomenar *verrosenglars*—, aquests animals híbrids són fruit de l'encreuament entre uns truja de granja i un porc senglar. Al Rosselló i al Vallespir abunden a l'Albera, com a l'Alt Empordà, al vessant meridional d'aquesta serra pirinenca. Diuen que és ferotge i salvatge, però que no té manies a l'hora d'aproximar-se als assentaments humans. Diuen que la seva taxa de fertilitat és alta, fins a setze cries a l'any —la del senglar autòcton és de tres o quatre. Diuen que s'estén per Europa i Àsia i que la seva multiplicació és un problema públic al Japó, com ho és igualment als barris de Barcelona situats al peu de Collserola.

Les batudes de caçadors contra senglars són constants al nostre país, però se centren majoritàriament en els mascles i solen respectar les femelles. Segons el biòleg pallarès Jaume Badia, «la proliferació del senglar i l'augment de conflictes amb els éssers humans semblen ser fruit de diversos motius. En primer lloc, l'expansió dels boscos i dels conreus de regadiu arreu del territori han fet que aquests animals disposin de força més menjar que abans. D'altra banda, en els darrers anys, tant caçadors com tècnics ambientals venen reportant un augment en les troballes de porcs senglars creuats amb porcs de granja i porcs vietnamites». I cal afegir a tot això que els senglars no tenen ara depredador, com el llop o el linx.

Al Pirineu, els accidents de trànsit amb els senglars s'han multiplicat per quatre des del 2010. El 2017 n'hi va haver 169. Aquest mateix biòleg adverteix que «si no invertim i gestionem la natura correctament al seu moment, aquesta se'ns acabarà girant en contra i ens suposarà una despesa encara més gran». I posa l'exemple de la desaparició dels voltors a l'Índia i al Pakistan, que ha portat com a conseqüència plagues d'altres animals salvatges i nombrosos brots de ràbia i d'àntrax. Com ja he dit altres cops, si la caça se centra en el control cinegètic de les espècies, en la proliferació del senglar —més aviat del verro senglar— hi té una feina important a fer. Però aquest cas és complex i calen més esforços d'investigació i de gestió.